

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 4495/13
Дана 13.02.2015.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца: А.А. из ..., ... и Б.Б. ..., ..., које заступају пуномоћници Веселин Кићовић, Ивана Кићовић и Александар Момирски, адвокати из Београда, Сарајевска 11, против туженог Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије-Рашког управног округа, сада Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења бр. 352-353-00003/2011-09 од 16.01.2013.године, са заинтересованим лицем Привредним друштвом В.В. Из ..., ..., кога заступа пуномоћник Милош Пајчин, адвокат из Београда, Винодолска 9, у предмету локацијске дозволе, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.02.2015 године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба А.А. се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије-Рашког управног округа број 352-353-00003/2011-09 од 16.01.2013.године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II Тужба Б.Б. ... се **ОДБАЦУЈЕ**.

III **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган да тужиоцу А.А. накнади трошкове спора у износу од 35.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

IV **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованог лица В.В. Из ... за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца А.А. изјављена на решење Општинске управе Брус, Одсека за урбанизам, грађевинарство и правно-имовинске односе бр. 353-741/2010-IV-06 од 01.07.2011.године, којим се издаје локацијска дозвола за изградњу мале хидроелектране „...“ која је лоцирана на десној обали ... код засеока ..., села ... у општини ..., МХЕ „...“, је деривациона под притиском проточна, снага електране је $N=240kW$ са годишњом производњом $E=1.080.000kW$ машинска зграда је лоцирана на катастарској парцели број ... КО ..., општина ... на коти ... са падом H бруто 48,00mm.

У тужби поднетој овом суду и на расправи, тужиоци наводе да поред тужиоца А.А., по чијој жалби је донето оспорено решење, као тужилац је активно легитимисан и тужилац другог реда Б.Б., приликом чијег је оснивања А.А. у ово правно лице унео као свој оснивачки улог сва права изградње мини хидроелектране А.А., за чију је изградњу локацијску дозволу добило треће лице и против које је поднета жалба. Решење туженог оспоравају са разлога што образложење садржи само наводе жалбе, али не и њихову оцену чиме је учињена повреда члана 235. ЗУП-а, као и да тужиоцу А.А. није било омогућено учешће у првостепеном поступку иако је имао својство странке. Даље наводе да се увидом у катастар малих електрана, катастарски лист бр. ... у списима предмета, може утврдити да је предвиђена изградња машинске зграде на кп.бр. ... КО ... на коти ... mnm и снаге 335 kW са бруто падом од 60 mnm , међутим локацијска дозвола је издата за изградњу машинске зграде на кп.бр. ... КО ... на коти ... са бруто падом од 48 mnm и снагом од 240 kW, при чему за овакво одступање од услова садржаних у катастру малих хидроелектрана није затражена сагласност надлежног министарства. Такође се из извештаја РГЗ Србије од 13.07.2011.године може закључити да овде заинтересовано лице у тренутку издавања решења о локацијског дозволи није имало коначно решење о упису права својине односно поседа на кп.бр. ... и ... КО ..., пошто је решење о упису постало коначно 11.07.2011.године. Стога сматрају да је оспорено решење незаконито, па су предложили да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражили су трошкове спора.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

У одговору на тужбу и на расправи, заинтересовано лице В.В. је тужбу оспорило наводећи да је оспорено решење донето по жалби тужиоца А.А., па тужбу Б.Б. Из ... треба одбацити као изјављену од стране лица које не може имати својство тужиоца, јер није учествовало у жалбеном поступку нити се ожалбено решење на њега односи. Такође се може поставити питање статуса заинтересованог лица тужиоца А.А., као физичког лица, с обзиром на чињеницу да је он очигледно одустао од најављене инвестиције и да је сва права у вези са наведеним пренео на предузеће које је основано, које није подносилац жалбе, и које, сада А.А. незаконито настоји да укључи у поступак по тужби истичући да је тужилац А.А. као оснивач Б.Б. унео оснивачка права за изградњу предметне миницентрале 18.11.2010.године, чиме је престао да буде титулар права изградње по потврдама на које се позива, сматра да из тих разлога тужбу треба одбацити, а уколико суд тужбу не одбаци предлаже да тужбу одбије, као неосновану, будући да је оспорено решење донето у законито спроведеном поступку, у којем је тужиоцу А.А., као заинтересованом лицу омогућено учешће у жалбеном поступку и да су наводи тужбе да другостепени орган није ценио наводе жалбе, неосновани, јер је тужени орган оценио наводе жалбе и дао оцену да они нису од утицаја за друкчије решење ове управне ствари, што значи да је у потпуности прихватио разлоге дате у ожалбеном решењу. Тражио је трошкове спора.

Испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. ст и 2. ЗУС-а, у присуству тужиоца А.А. и пуномоћника тужилаца, и пуномоћника заинтересованог лица, у одсуству уредно позваног туженог органа, на којој су изведени докази читањем списка предмета органа, достављених уз одговор туженог на тужбу, на основу оцене доказа, Управни суд је нашао да је тужба тужиоца А.А., основана, а да је тужба тужиоца Б.Б. поднета од лица које нема активну легитимацију за подношење тужбе.

Чланом 198. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) прописано је да диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно, може се поделити и на више тачака.

По оцени суда, диспозитив првостепеног решења није одређен, јер не садржи име лица коме се издаје решење о локацијској дозволи за изградњу мале хидроелектране „...“, ближе наведене у диспозитиву.

Како тужени орган наведени недостатак није отклонио нити санкционисао на основу својих овлашћења из члана 232. Закона о општем управном поступку, Управни суд је нашао да је тужени орган учинио повреду правила поступка и то члана 232. Закона о општем управном поступку, а у вези члана 198. став 2. наведеног закона.

Даље из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, одбио жалбу тужиоца А.А. изјављену на решење првостепеног органа од 01.07.2011.године са образложењем да је увидом у списе предмета неспорно утврђено да је инвеститор, овде заинтересовано лице, уз захтев поднео сву потребну документацију на основу које је издата локацијска дозвола.

По оцени Управног суда, основано се тужбом тужиоца А.А. оспорава законитост решења туженог. Ово стога, што супротно одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да образложење садржи поред осталог и пропис који упућује на решење какво је дато у диспозитиву, оспорено решење не садржи пропис који упућује на решење какво је дато у диспозитиву, нити садржи оцену навода жалбе, који су поновљени и у тужби, да је локација А.А. другом лицу додељена супротно потврди издатој жалиоцу да се на тој локацији не могу уписати друга лица, да жалиоцу није омогућено да као заинтересовано лице учествује у поступку, чиме је повређен члан 9. Закона о општем управном поступку, да је решење оглашено правноснажним на основу доставнице у којој није уписан дан пријема решења чиме је повређен члан 87. тачка 1. Закона о општем управном поступку, да је решењем машинска зграда лоцирана на катастарској парцели број ... КО ... на коти ... надморске висине и снаге 240кв, а по катастру малих хидроелектрана број ... за поменуту локацију је на редном броју ... предвиђено да се машинска зграда гради на катастарској парцели ... на коти ... надморске висине и снаге 335кв, иако за ове промене није дало сагласност Министарство инфраструктуре и енергетике, као и да је решење донето без сагласности Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичке дирекције за воде и без доказа о власништву, на шта тужени орган обавезује члан 235. став 2. ЗУП-а.

У поновном поступку надлежни орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом и донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца А.А., Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужба тужиоца Б.Б. Из ... није дозвољена са разлога што Б.Б. није изјавило жалбу против првостепеног решења, већ је оспореним решењем одлучено по жалби А.А., при чему оспореним решењем првостепено решење није измењено на његову штету већ је њиме одбијена жалба А.А.. При томе, тужени орган оспореним решењем није ни одлучивао о правима и обавезама Б.Б. д.о.о. нити је њему признато својство странке у управном поступку, па овим решењем нису повређена његова права нити на закону засновани интерес због чега Б.Б. не испуњава процесно правне услове за подношење тужбе у управном спору у смислу члана 11. Закона о управним споровима.

Са напред наведених разлога, Управни суд је, на основу члана 26. став 2. а у вези става 1. тачка 4. Закона о управним споровима одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, и чл. 151., 153. 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па тужиоцу који је успео у спору суд је признао износ од 16.500, 00 динара на име састава тужбе и износ од 18.000,00 динара за заступање на расправи по тарифном броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012), таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и таксу на одлуку у износу од 980,00 динара по ТТ и одлучио као у ставу III диспозитива пресуде, захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, суд је, с обзиром на успех у спору, одбио као у ставу IV диспозитива пресуде, а о захтеву Б.Б. за накнаду трошкова спора није одлучивао, јер је тужбу одбацио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 13.02.2015 године, I-2 У 4495/13

Записничар
Драгана Максимовић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ